

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 670/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 27 lipca 2022 roku w sprawie II K 324/22			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Zarzuty obrazy prawa procesowego i wynikający z nich zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, tj. zarzuty naruszenia art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 92 kpk, art. 74 § 1 kpk poprzez dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego o spożywaniu alkoholu po zakończeniu prowadzenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>pojazdu mechanicznego, opinii uzupełniającej biegłego A. S., który tego nie wykluczył, oraz nadania nadmiernego znaczenia faktowi nieodnalezienia na miejscu zdarzenia butelki po bimbrze, który spożył oskarżony, co w rezultacie doprowadziło do błędnego ustalenia faktycznego, jakoby oskarżony był nietrzeźwy w chwili prowadzenia pojazdu mechanicznego, podczas gdy zdaniem apelanta w chwili prowadzenia samochodu był trzeźwy, a alkohol spożył dopiero po zakończeniu prowadzenia pojazdu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzuty są chybione. Ponieważ są ściśle powiązane, zostaną omówione łącznie.</p> <p>Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił materiał dowodowy i wyprowadził z tej oceny właściwe</p>				

ustalenia faktyczne. Sąd Okręgowy nie będzie tej oceny powielał, została zaprezentowana w rzetelnie sporządzonym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, dość powiedzieć, że ją aprobuje.

Przechodząc do konkretnych zarzutów apelacji, istotnie, jest teoretycznie możliwe, że oskarżony chwilę po tym, jak prowadzony przez niego samochód ciężarowy „wylądował” w przydrożnym rowie, wypił „z gwinta” pół litra ponad 50% bimbrowa (w takim przypadku wyniki badania retrospektywnego poziomu alkoholu w jego krwi nie były sprzeczne z jego deklaracjami, co przyznał w opinii uzupełniającej biegły toksykolog A. S.), a następnie wyrzucił butelkę po tym specyfiku w gęste krzaki i nie powiedział policjantom, gdzie ona leży i gdzie można ją znaleźć, ale jest to w świetle doświadczenia życiowego oraz

zasad logiki
nieprawdopodobne,
a wręcz
niedorzeczne.

Przecież oskarżony
to doświadczony,
w chwili zdarzenia
ponad 40 –
letni mężczyzna,
w tamtym czasie
zawodowy kierowca
pojazdów
ciężarowych, nie ma
również żadnych
sygnałów, aby był
dotknięty deficytami
intelektu i nie
rozumiał otaczającej
go rzeczywistości
i kształtujących ją
praw i
uwarunkowań
społecznych.

Oskarżony
prowadził pojazd
ciężarowy z naczepą
przewożącą ładunek,
który (jak
twierdzi oskarżony
na skutek jego
manewru obronnego
mającego na celu
uniknięcie zderzenia
czołowego z
zajeżdżającym mu
drogę samochodem
osobliwym)
przewrócił się, rozbił
i zatrzymał czesiowo
w rowie, ale
częściowo na jedni,
jednocześnie
blokując ruch i
powodując znaczny
zator drogowy w
newralgicznym
punkcie dzielnicy
przemysłowej
dużego miasta. Nie

trzeba być geniuszem, aby móc przewidzieć, że w krótkim czasie na miejscu takiego zdarzenia zjawia się służba drogowa, w tym policja. Istotnie, świadek Z. C., prowadzący działalność w zakresie holowania takich pojazdów, przyjechał na miejsce tego zdarzenia kilka minut po godzinie 18.00, a więc tuż po wjechaniu samochodu do rowu. Przecież potwierdza to sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach, wskazując, że pierwsze badanie stanu trzeźwości miał przeprowadzane około dwie i pół godziny po wjechaniu do rowu, a badanie to miało miejsce o godzinie 20.37, zatem zdarzenie drogowe nawet według oskarżonego miało miejsce około godziny 18.00. Jak wyżej wspomniano, już kilka minut później na miejscu zdarzenia był świadek Z. C.. W jego obecności oskarżony żadnego alkoholu nie pił. Owszem, jak zauważa obrońca, oskarżony na pięć

minut wszedł do kabiny rozbitej ciężarówki i wtedy świadek stracił go z oczu, ale było to już po godzinie 19.00 (k. 41 v). Gdyby oskarżony wtedy spożył alkohol, nie zgadzałyby się wyniki badań retrospektywnych poziomu alkoholu w jego organizmie, na które powołuje się apelant.

Oskarżonego „ratuje” jedynie wersja, że wypił pół litra ponad 50% bimbru około godziny 18.00, co oznacza, że musiałby do spożyć w ciągu kilku minut pomiędzy rozbiciem samochodu, a przyjazdem na miejsce zdarzenia świadka Z. C.. Jest to nieprawdopodobne, albowiem:

- po pierwsze, wypicie pół litra ponad 50% alkoholu (bimbru) bezpośrednio z butelki w takim tempie (oskarżony musiałby to zrobić w ciągu kilku minut) doprowadziłoby nawet wytrawnego alkoholika do gwałtownej i widocznej dla otoczenia reakcji organizmu (odruchy

wymiotne, zapaść,
gwałtowne
uderzenie alkoholu
do mózgu
powodujące
zataczanie się,
bełkotliwą mowę,
smród bimbrow z ust).
Tymczasem świadek
Z. C. niczego takiego
nie zaobserwował;

- po drugie, nawet
nierozgarnięty
nastolatek mógłby i
powinien
przewidzieć, że w
krótkim czasie na
miejsce takiego
zdarzenia
drogowego przyjadą
różne służby
drogowe, w tym
policjanci, którzy
będą badali
trzeźwość
kierującego
(wydarzyło się to w
czasie intensywnego
ruchu w dzielnicy
przemysłowej na
newralgicznym
odcinku drogowym
łączącym miasto
z trasą szybkiego
ruchu). Oskarżony
nie jest
nieopierzonym
młodzieńcem, tylko
doświadczonym
ponad 40 –
letnim mężczyzną,
w tamtym czasie
zawodowo
pracującym jako
kierowca
samochodów
ciężarowych i musiał
sobie z tego
zdawać sprawę. W

tych okolicznościach nieprawdopodobna jest jego wersja, że ze zdenerwowania wypił alkohol, a już na pewno nie jest wiarygodne, że taką jego ilość w takim tempie;

- po trzecie, oskarżony miał świadomość, że powstała szkoda mieniu, która go obciąża (uszkodzony samochód i ładunek). Skoro twierdził, że wjechał do rowu nie ze swej winy, tylko na skutek manewru obronnego wywołanego piracką jazdą jakiegoś innego kierowcy samochodu osobowego, to sam wzywałby na miejsce zdarzenia policję, a nie pił „Z gwinta” biber nie przejmując się losem swojego samochodu i ładunku;

- po czwarte, gdyby nawet doszło do takiej niedorzecznej sytuacji, że oskarżony jednak napiłby się alkoholu po zdarzeniu, to przybyłym na miejsce i pytającym go o to policjantom pokazałby palcem butelkę po nim, bo wiedziałby, że to jedyna (i tak wątpliwa)

szansa na to, że
uwierzą oni, iż napił
się jakiegoś trunku
po zdarzeniu.
Tymczasem
oskarżony owszem,
tłumaczył się, że
wypił bimber po
zdarzeniu, ale na
pytania policjantów
o to, gdzie
jest butelka, nie
potrafił udzielić
żadnej odpowiedzi.
Więc twierdzenia
apelanta, że tej
butelki nie szukano,
nie interesowano się
nią, są niezgodne z
materiałem
dowodowym, z
którego wynika, że
policjanci wprost
o nią pytali,
a oskarżony nie
potrafił
wytłumaczyć, gdzie
się niby podziąła
(k. 37 v, k.
22v), zaś oględziny
miejsca zdarzenia
(bo obrońca pomija,
że takowe były
przeprowadzone – k.
7) i poszukiwania
wokół pojazdu (bo
policjanci szukali
tej butelki wokół
pojazdu, co wynika z
ich zeznań świadka
A. Z. z postępowania
przygotowawczego –
vide k. 37v)
nie doprowadziły
do jej odnalezienia.
Twierdzenie, że
oskarżony wyrzucił
ją w gęste krzaki
pojawiło się dopiero
na rozprawie i także

<p>ono jest nielogiczne – po co oskarżony miałby wyrzucać butelkę daleko od samochodu (jak wyżej wspomniano przy samochodzie jej nie znaleziono) w jakieś krzaki, a potem nie wskazywać miejsca, w które ją wyrzucił, skoro jej znalezienie mogłoby być dla niego korzystne. Przesadzona jest również dykteryjka o gęstwinie krzaków – wszak zdarzenie miało miejsce w styczniu.</p> <p>Podsumowując, wersja oskarżonego jest niewiarygodna, a wręcz niedorzeczna, dlatego słusznie nie dano jej wiary i ustalono, że oskarżony prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uniewinnienie, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne - było to powyżej omówione.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Było to omawiane.		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków		

	postępowania odwoławczego (na które złożył się ryczałt za doręczenia w kwocie 20 zł) i opłatę za drugą instancję .	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana